wodra jummala tenistust piddama. Sest on pärrast se jut tousnud, et noiad peawad igga aasta Wolbri päwal kurja waimudega üht suurt koggodust piddama, kus kurratile arro tewad, temma käest uut käsko sawad, ja liasömisse, jomisse ja roppo elloga pörgo lusti peawad. Keigekuulsam koggodusse paik on se körge mäggi pohjapooltsel Saksamaal, mis Haartsi mäeks hütakse. Wanna usso juttud ütlewad noide lua warre, ahjo robi, ehk sikko seljas koggodussele soitwad, ehk mis muud soido nou ennesele ärrawallitsewad. Monni meie Ma innimessi on ka wanna rahwa käest sedda kuulnud, ja Saremaal peab sest weel monda räkimist ollema. Some rahwa seas ligub se jut, et noiad lihhawötte öse Somest Rootsi koggodussele peawad soitma ja willo, lehma karwo ja lehma sabbasid, ja muud, mis se wasto korjanud, senna kokko weddama. Soomlassed pannewad siis sel ööl wast selle lehmale, kes teiste eli käib, kui karja ninnamees, kella kaela; lautade ette seätakse sirbid, et möda soitjad noiad ärrahirmutada; ütlewad innimessed ka ennast noide näggewad tule käes taewa pole lendwad, ning kuulwad neid taggawad ja paugutawad. Sest, mis siis noidest nähha ja kuulda peab ollema, wötwad rummalad wilja siggidust, surremist ja muud ettekulutada. Se kella kaela panneminne ja need sirbid annawad ühte sellega, mis üllemal kelladest ja wikkatidest öeldi.

(Jääb polele.)